Súd:	Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka:	8C/78/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7611206858
Dátum vydania rozhodnutia:	11. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Blažena Fedorková
ECLI:	ECLI:SK:OSSN:2014:7611206858.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňou JUDr. Blaženou Fedorkovou, v právnej veci žalobkyne M.. B. J., C.. XX.X.XXXX, S. O. XXX/X, T., právne zastúpenej JUDr. Ivanom Hricom - advokátom, AK, Ing. Kožucha 8, Spišská Nová Ves proti žalovanému PETIT PRESS a.s., Lazaretská 12, Bratislava 1, právne zastúpenému PALŠA A PARTNERI ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA spol. s r.o., Masarykova 13, Prešov o ochranu osobnosti a úhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20.000,- Eur takto

r o z h o d o l :

Žalovaný je p o v i n n ý v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku zverejniť v denníku Korzár ospravedlňujúci list v tomto znení:
Žalovaný sa žalobkyni M.. B. J. ospravedlňuje za to, že v článku: „ Učiteľskú bytovku rozhádali spory“ , uverejnenom v denníku Korzár dňa 18.5.2009, uviedol neoverené skutočnosti týkajúce sa správania žalobkyne, čím neodôvodnene zasiahol do jej občianskej cti .

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 2.000,- Eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 12.5.2011 domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa šírenia článku s názvom ,, Učiteľskú bytovku rozhádali spory ,, v archíve na webovej stránke denníka Korzár a zaplatiť jej titulom nemajetkovej ujmy sumu 20.000,- Eur, ako aj nahradiť trovy konania. Neskôr zobrala svoj návrh vo výroku, v ktorom sa dožadovala, aby žalovaný bol povinný zdržať sa šírenia článku späť a podaním zo dňa 8.7.2012 žiadala, aby súd pripustil zmenu návrhu, aby žalovaný do 15 dní od právoplatnosti rozsudku zverejnil v denníku Korzár ospravedlnenie v tom zmysle, že žalovaný sa žalobkyni ospravedlňuje za to, že v článku " Učiteľskú bytovku rozhádali spory" uverejneného v Korzári zo dňa 18.5.2009 uviedol neuverejnené skutočnosti, čím neodôvodnene zasiahol do jej občianskej cti, a to v 2 dňoch nasledujúcich za sebou. Žalobu odôvodňovala tým, že od roku 1984, po skončení štúdia na Pedagogickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave, v odbore Učiteľstvo pre mládež vyžadujúcu osobitnú starostlivosť, ktorý bol v tej dobe ako jediný na území celého Slovenska pracovala ako učiteľka a od roku 1989 vykonáva funkciu riaditeľky. Aj t.č. je riaditeľkou Špeciálnej základnej školy v T.. Okrem toho bola, v rokoch 1991 až po súčasnosť, úspešnou žiadateľkou rôznych grantov, ktoré pomohli zabezpečiť školu jednak materiálne a taktiež ponúkli možnosti v oblasti ľudských zdrojov na poli vzdelávania pedagógov a taktiež integrácii žiakov z málo podnetného prostredia do spoločnosti. Od roku 2004 pracuje v troch euro projektoch, kde vykonáva funkciu manažérky. Uvedené skutočnosti uviedla z toho dôvodu, aby zdôraznila, že osobou, ktorá je známa na celom

území SR, poznajú ju v mnohých inštitúciách ako napr. Ministerstvo školstva SR, Agentúra Ministerstva školstva SR, Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR, vysoké školy pedagogického zamerania a Občianske združenia zaoberajúce sa výchovou a vzdelávaním, teda je osobou verejne činnou. Dňa 15.05.2009, približne okolo 10-tej hodiny, prišiel za ňou kolega s tým, že ju hľadá redaktor televízie Markíza B. S. a údajne redaktorka Korzára. Pani redaktorka K. I. sa opýtala, že čo by vedela povedať na rušenie nočného pokoja v bytovke, kde býva a na napadnutie suseda O. D. jej priateľom. Povedala, že je v pracovnej dobe a tieto veci sa týkajú jej súkromného života, tak že nebude odpovedať a že si nepraje, aby čokoľvek bolo zaznamenané a uverejnené. Asi po 20-30 minútovom cielenom rozhovore pani redaktorka odišla s tým, že jej pri odchode povedala, ž e je ochotná veci vysvetliť v inom čase a na inom mieste a že si nepraje, aby čokoľvek bolo uverejnené. Ráno 18. 05. 2009 pri príchode do zamestnania kolegovia žalobkyne si niečo šuškali a na upozornenie kolegyne zistila, že na stole sú noviny, kde je uverejnená fotografia rodiny Tkáčovej, jej susedy a zároveň kolegyne. Po prečítaní príspevku zistila, že celý článok je namierený priamo na jej osobu. Ďalej bolo v príspevku uvedené, že "riaditeľka Špeciálnej základnej školy ruší nočný pokoj ". týmto bola veľmi jasne dokázaná jej identifikácia, každý vie, že v takejto mal ej obci je iba jedna špeciálna škola, ktorú ona riadi už vyše 20 rokov. Neustále hádky vraj vyústili do útokov a fyzického napadnutia jej priateľom. Podotkla, že pani redaktorka mala rozhovor s údajne napadnutým O. D. 3 dni po údajnom fyzickom napadnutí a musela vidieť, že neniesol na tvári žiadne známky fyzického násilia, pričom údajne mal dostať úder päsťou do oka. Hneď po uverejnení článku jej vyvolávali mnohí známi a taktiež pri osobných stretnutiach jej dávali najavo, že sa niečo odohralo. Boli rôzne reakcie. Mnohí sa pýtali, že ako vraj môže v takých pomeroch existovať, viacerí zisťovali dôvody a podstatu uvedeného príspevku. Ľudia z celého jej okolia mali rôzne narážky. Cítila sa veľmi nepríjemne. O vierohodnosť uvedených skutočností sa zaujímal aj jej nadriadený orgán t. j. Krajský školský úrad v Košiciach. Prednosta jej oznámil, že jej suseda a zároveň kolegyňa, B.. Q. D.Č. ho mailom informovala, že bol vydaný príspevok, ktorý vykresľoval jej amorálny spôsob života. Od uvedeného obdobia je aj jej finančné odmeňovanie, ktoré navrhuje zriaďovateľ, nápadne nízke. Patrila vždy medzi vedúcich pracovníkov, ktorí boli mimoriadne oceňovaní nielen morálne, ale aj finančne. Po uvedených udalostiach spojených s uverejnením príspevku sa jej nadriadení v jej prítomnosti správajú veľmi neisto a vzťahy nadobudli inú kvalitatívnu úroveň. Niektorí jej známi sa od uvedeného dňa vôbec neozvali a niektorí sa stránia jej spoločnosti. Jej meno bolo veľmi vážne poškodené. Tvrdenia žalovaného tak, ako sú uvedené vyššie, sú nielen nepravdivé, ale sú na viac tiež difamujúcej povahy, lebo nepravdivo ovplyvňujú jej povesť na verejnosti, vážnosť v spoločnosti a v neposlednom rade i jej povesť a povesť jej rodiny a postavenie pri vykonávaní práci vo verejnom záujme. Denník Korzár je pre obyvateľov obce pomerne veľkou autoritou. a z hľadiska rozsahu jeho pôsobenia jedným, z najdostupnejších zdrojov informácií širokej verejnosti. K výške požadovanej finančnej čiastky poukázala na už zmienené okolnosti nepravdivých tvrdení o jej osobe a závažnosť týchto tvrdení naznačujúcich morálnu bezúhonnosť , najmä na súvislosť s vykonávaním práce vo verejnom záujme. Z týchto dôvodov za primeranú náhradu nemajetkovej ujmy považuje sumu 20.000,- EUR .

Na pojednávaní uviedla v účastníckej výpovedi, že trvá na žalobe, pretože vážnosť jej osoby bola zverejnením článku úplne zničená. Tvrdila, že v dobe, kedy malo dôjsť ku vymyslenej a vykonštruovanej udalosti a to z 9.8.2007 na 10.8.2007 bola služobne vzdialená, avšak priznala, že jej volala dcéra, že v ich byte okrem jej troch detí bol na návšteve aj synov kamarát, ktorý spal v obývačke. V noci mu prišlo zle a vracal z okna, takže na parapete susedy p. D. bývajúcej pod nimi boli jeho zvratky. Ešte predtým, ako boli problémy s parapetnou doskou sa p. D. sťažovala na Obvodnom úrade v Spišskej Novej Vsi na hlučnosť jej domácnosti. Obvodný úrad v Spišskej Novej Vsi rozhodoval o rušení nočného pokoja a znečistení oka žalobkyňou tak, že konanie zastavil, pretože ona skutok nespáchala. Tiež rozhodnutím Obvodného úradu v Spišskej Novej Vsi bolo zastavené konanie proti mal. B. J., pretože spáchanie skutku mu nebolo preukázané. Predložila súdu 4 rozhodnutia, pričom všetky oznámenia podala p. D.á. K rušeniu nočného pokoja malo dôjsť aj 5.12.2007 a 6.7.2009, avšak obe konania boli zastavené, pretože k spáchaniu skutku nebolo obvineným z priestupku preukázané. Žalobkyňa tvrdila, že jej suseda p. D. považovala za rušenie nočného pokoja aj to, že chodí po byte a púšťa si vodu. Podľa nej všetky domáce práce si má žalobkyňa urobiť do večera, po 22,00 hod ako v pionierskom tábore, má byť pokoj, aby nebolo počuť ani muchu. Okrem týchto 4 priestupkov nebolo Obvodným úradom v Spišskej Novej Vsi nič iné prejednávané, avšak Obvodné oddelenie PZ v Spišskej Novej Vsi opakovane zasahovali, minimálne 4-5 krát, ale nemá vedomosť o tom, či bol na polícii robený nejaký zápis, mohlo by to byť vo zvodke. Policajti žalobkyni odporúčali, aby dala susedu vyšetriť aj vzhľadom k tomu, že je nadriadená sťažovateľky a tak ju môže dať vyšetriť. Žalobkyňa uviedla, že v škole pracuje od roku 1984 a pani D. asi od roku 1987. Dobré vzťahy spolu mali aj v roku 1989, kedy už bola riaditeľkou školy, avšak

pred 10 rokmi začali problémy. Pravú príčinu nenávisti p. D. do dnešného dňa nevie. Pani D. je od nej mladšia, má postihnutého syna, ktorý sa síce narodil zdravý, avšak ako 3- mesačný dostal detskú mozgovú obrnu. Tiež je rozvedená. Keďže jediným zdrojom jej obživy je jej príjem a žalobkyňa nechcela narušiť ekonomickú úroveň rodiny pani D., napriek nedostatku kvalifikácie umožnila jej pracovať v škole cez rôzne výnimky. Možno je to jeden z motívov konania p. D., že nechápe, že žalobkyni vymedzuje zákon kde a do akej platovej triedy môže p. D. zaradiť. Pani D. na ich pracovisku s ňou nekomunikuje, aj keď je jej podriadená. Kolektív školy obdivuje žalobkyňu za jej trpezlivosť, pretože pani D. komunikuje len cez jej zástupkyňu a to aj v prípade jej neprítomnosti na pracovisku, kedy je povinná takúto vec oznámiť buď osobne alebo telefonicky. Bytovka pozostáva zo 6 bytov, ale má susedov aj na chodbe, teda bližšie pri jej byte. Je tam aj suseda, ktorá má malé dieťa ale žiadne oznámenie od ostatných susedov, ktorí tu bývajú, podané na ňu ani jej deti nebolo. V čase incidentu jej deti neboli malé a neposlušné, keďže jedna dcéra bola študentkou právnickej fakulty, druhá dcéra študovala na STU a syn navštevoval gymnázium. Okrem nej a pani D. býva v bytovke bývalý učiteľ pán I. - domový dôverník, aj keď nemá pedagogické vzdelanie, v minulosti vyučoval. Nepoprela, že v bytovke vládla anarchia, boli tu skôr tiché spory, pretože obyvatelia I. poschodia - pani D. a pán I. neplatili nájomné. Stalo sa, že v období, kedy žalobkyňa robila pokladníčku a bola na služobnej ceste, susedia si zvolali členskú schôdzu, na ktorú jej neposlali ani pozvánku a zvolili si za predsedu pána I.. Pokladníčkou sa stala pani A., ktorá jej hovorila, že ani v súčasnej dobe menovaní nájomné neplatia. Pokiaľ ide o sťažnosti na jej osobu, bola informovaná bývalým prednostom Krajského školského úradu v Košiciach Q.. W. A. J.. , že pani D. sa e-mailom kontaktovala a raz bola na úrade osobne. Bývalý prednosta sa vyjadril v tom zmysle, že on sťažnosť riešiť nebude, lebo nemá dôvod, pretože on je s jej výsledkami spokojný a spokojná je aj ostatná časť kolektívu v škole z 31 zamestnancami. Pani D. e-mailom upozornila jej nadriadeného na článok v novinách, objasnila mu, čo bolo predmetom článku Bývalý prednosta sa vyjadril v tom zmysle, že boli tlaky na jeho osobu, aby vplýval na žalobkyňu a aby ju odvolal. Nikdy nemala s pani D. otvorený spor, avšak pani D. podávala na ú radoch aj na polícii na ňu sťažnosti. Pracovníčky obvodného úradu ju kontaktovali, aby si to vyriešili sami, pretože nebudú riešiť stále len sťažnosti menovanej. Tiež v čase, keď mala šteniatko, bola podaná na ňu sťažnosť pani D., že šteniatko týra. Šteňa mali mesiac, potom ho museli dať kvôli pani D. preč. Bytovka v ktorej býva sa nazýva učiteľskou bytovkou z toho dôvodu, že bola postavená za účelom stabilizácie učiteľských kádrov od roku 1984. Nech pani D.Č. dokáže, kedy ju prosila, aby dala tichšie rádio. Celá rodina až na to, že sa pozdravia s obyvateľmi dolného poschodia, nijak inak sa nekontaktujú. Vyhýbajú sa ich prítomnosti. Syn pani D., ktorý má vážne zdravotné problémy je odkázaný na svoju matku, ktorá s ním manipuluje. On sa žalobkyni zdôveril, že matka mu zakázala, aby sa s nimi vôbec stýkal. Uviedla, že má priateľa A. N., ktorý ju však iba navštevuje. Bezprostredne pred uverejnením článku, keďže článok bol uverejnený 18.5.2009, incident sa mohol stať v týždni pred 18.5., zhruba od 11.5. do 18.5. presný dátum si nepamätá, kedy jej priateľ dohováral synovi pani D. - O. D., pretože tento ju urazil a poslal ju do p... keď prechádzala popri ich byte. Keďže v bytovke výťah nemajú, musela prejsť okolo ich bytu. Ona tomu žiaden význam neprikladala, pretože toleruje jeho postihnutie. Keďže priateľ bol svedkom všetkých udalostí ako ju rodina D. D.erorizuje, tak jej povedal, že spravodlivosť musí zvíťaziť. V nedeľu vonku keď sa vracali z výletu, podišiel priateľ k O. D., chytil ho za tričko a povedal mu, že si nepraje, aby ju v budúcnosti slovne napádal. Je svedkom toho, že chlapca neudrel. V čase keď sa tento incident stal, bola tam matka pani Tkáčovej pani B. a M. I.. Celý prípad bol šetrený na polícii. Pán N. nebol nijak potrestaný. Ona bola vypočutá ako svedok a ďalej už nebola k prípadu prizvaná ale vie, že vec bola odstúpené na obvodný úrad. Tvrdila, že pani D. a jej dcéra tento incident nemohli vidieť, krivo vypovedali. Stalo sa aj to, že keď sa sprchovala, buď dcéra alebo priateľ zdvihli telefón a poznali hlas pána I., ktorý povedal, že dokedy budeme robiť ten hluk pričom rušiť ho mohla jedine sprcha. Celý článok bol načasovaný pred jej výberovým konaním o čom predložila súdu aj originál pozvánky. Výberové konanie bolo zverejnené, takže mohla pani D. o tom vedieť. Tým žije celý kolektív, nie je to tajná informácia. Nechápala, prečo si ju pani redaktorka nevyhľadala po pracovnej dobe, pretože údajný incident sa týkal jej súkromia. Považuje toto konanie za tendenčné. Jej názor je taký, že redaktorka bola zmanipulovaná susedou pani D., ktorá pôsobí dojmom utrápenej, tichej, životom zničenej ženy. Pani redaktorka jej povedala, že nie je pravdou, že by si pani D. vymýšľala, že ona jej verí. Príspevok TV Markíza sa odvysielal hneď večer 15.5. a 18.5. vyšiel článok v novinách, čiže 8 dní pred výberovým konaním. Prežívala psychickú traumu, od zriaďovateľa nedostala ani jeden hlas. Podržali ju len rodičia detí a kolektív. Rada školy je 11- členná, jeden rodič bol neprítomný, čiže z 10 hlasov dostala 6, pričom 4 hlasy mohol dať zriaďovateľ, ale nedostala od neho ani jeden hlas. Čo sa týka obsahu článku v ktorom je opísaný incident syna pani D., jej priateľ ho neudrel. Bola pravda, že mali výmenu názorov, že sa stretli, ale neudrel ho ani s a mu nevyhrážal. Cez výberové konanie nakoniec prešla ale so značnými problémami. Pokiaľ ide o odmeny je nenároková dávka, ale cíti sa poškodená

v porovnaní s inými riaditeľmi škôl. Dokonca mnohí riaditelia sa boja so ňou aj stretnúť. Bývalá vedúca pani X. U. tiež po nej išla, mala aj inšpekciu ale nevie na čí podnet, takže sa robilo všetko pre zničenie jej osoby. Tiež, keď viezla po voľbách jednu rómku domov, tá jej povedala, že pani U. ju usmernila, aby jej nedávala hlas, aby krúžkovala protikandidáta. Zostávajú jej len oči pre plač, pretože človek sa tu pravdy nedovolá. Nedožadovala sa práva na opravu údajov uvedených v článku. Predložila súdu zmluvu o mimosúdnom vyriešení sporu a ospravedlnenie TV Markíza, ktorá považovala jej nárok za opodstatnený. Uviedla, že ak by nebolo útokov zo strany M.. D. na jej osobu, článok by nevyšiel. Zvratky na parapetnej doske p. Tkáčovej boli keď sa ona nachádzala na pracovnej ceste a urobil to B. L. a z článku vypláva, akoby vracal niekto z rodiny J.. V závere konania žalobkyňa poukázala na 4 výroky z článku, ktoré boli spôsobilé zasiahnuť do jej osobnosti, pretože boli nepravdivé. Výrok : Niektorí obyvatelia šiestich bytov sa sťažujú na riaditeľku ŠZŠ, ktorá má vo svojom byte neustále rušiť nočný kľud. Výrok : Dana D. - učiteľka v miestnej škole je so svojou rodinou s nervami na konci, pretože jej susedka, ktorá býva nad ňou podľa jej slov celé noci hlasno púšťa hudbu. Výrok: Slovné hádky vyústili do fyzického útoku zdravotne ťažko postihnutého syna Q. D.Á., mal päsťou udrieť priateľ riaditeľky školy, prípad vyšetruje polícia, incident videli aj svedkovia a výrok: Niekoľkokrát sme ju doslova prosili, aby boli tichšie, nič nepomáhalo, uviedla Q.. D.. Ukazuje aj fotografie, na ktorých sú zobrazené parapetné dosky jej okna plné zvratkov. Presne nad ňou býva riaditeľka školy. Pokiaľ ide o prvý výrok, žalovaný formuloval tento výrok ako spor spôsobený žalobkyňou voči ostatným susedom. Rušenie nočného pokoja bolo šetrené a sú vydané 4 rozhodnutia Obvodného úradu v Spišskej Novej Vsi, kde sa konštatuje, že skutok nebol priestupkom, alebo nebolo spáchanie skutku preukázané. Priestupková vec sa neviedla ani raz voči žalobkyni, s výnimkou prvého konania v roku 2007 z dôvodu znečistenia okna, kde bolo preukázané, že v tomto čase bola na pracovnej ceste. Poukázala na vyjadrenie svedkyne pani S. - susedky bývajúcej pri nej, ktorá poprela, že by sa z jej bytu ozýval nejaký hluk. Pokiaľ ide o druhý výrok, toto tvrdenie je koncipované osobne, určito, vzbudzuje dojem jej nemiestneho správania voči pani D. a ostatným susedom. Pokiaľ ide o tretí výrok, poukázala na rozhodnutie správneho orgánu, i na skutočnosť, že konanie bolo zastavené, takže nebolo preukázané, že by sa takýto skutok stal. Zámerom článku bolo spoločensky profesne, charakterovo žalobkyňu ponížiť s poukazom na nevhodné správanie jej priateľa. Znemožniť ju v očiach priateľov, kolegov, príslušníkov rodiny aj verejnosti. Pokiaľ ide o 4. výrok týkajúci sa zvratkov na parapetnej doske okna je v spojení so žalobkyňou hrubo urážlivý, pričom práve v čase, kedy malo dôjsť k tejto skutočnosti, žalobkyňa sa v mieste svojho bydliska nenachádzala, bola mimo miesta svojho bydliska. Týmito výrokmi žalovaný zasiahol do vážnosti a dôstojnosti žalobkyne. Vyslovil faktami nepodložený úsudok v mienkotvornom denníku. Ohrozil postavenie žalobkyne v zamestnaní aj v spoločnosti. Poukázala na skutočnosť, že druhé médium TV Markíza sa za svoj príspevok zverejnený v televízii ospravedlnilo a dohodlo sa na mimosúdnom vyrovnaní. Žalobkyňa je verejne činná osoba, preto má článok o to väčšiu vážnosť a publicitu. O tom, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť a vážnosť žalobkyne v spoločnosti vypovedali aj svedkovia pán N., B.. O. X. M. A.. Článok je verejne prístupný a môže naďalej poškodzovať dobré meno žalobkyne.

Žalovaný v písomnom stanovisku k žalobe uviedol že žiada, aby súd žalobu zamietol, pretože je neodôvodnená. Predmetný článok zverejnený dňa 18.5.2009 a spravodajsky mapoval susedské vzťahy tam žijúcich osôb. Spravodajsky bolo potrebné zareagovať s poukazom na incident, ktorý sa tam stal a na aktérov daného skutku. Nešlo totiž o bežnú udalosť, pretože prijatím oznámenia sa zaoberala aj polícia. Žalobkyňa sama v žalobe uvádza, že učiteľkou a teda v danom zmysle verejnou osobou a preto bolo dôvodné a potrebné zaoberať sa predmetnými okolnosťami, keďže išlo o otázku informovania o veciach verejného záujmu. Uverejnením predmetného článku nedošlo k zásahu do osobnostných práv žalobkyne neprimeraným spôsobom a nedošlo k narušeniu proporcionality medzi právom a slobodou prejavu, vrátane práva informácie prijať a právom na ochranu osobnosti.

Právny zástupca žalovaného uviedol, že článok je archivovaný na webovej stránke, avšak, technicky je možné vybratie a odstránenie tohto článku. Zo spisu aj z výpovede svedkov je zrejmé, že článok pravdivo opísal skutočnosti. Neskôr súhlasil s tým, aby konanie v časti výroku, ktorým žalovaný mal byť povinný zdržať sa šírenia článku v archíve na webovej stránke denníka Korzár, bolo zastavené. Nesúhlasil s tým, aby súd pripustil zmenu návrhu, keďže ide o konanie o ochranu osobnosti a všetky navrhované dôkazy museli byť podané najneskôr do skončenia prvého pojednávania. Poukázal na to, že žalobkyňa uplatnila svoj nárok na zverejnenie ospravedlnenia žalovaným až po piatich pojednávaniach, na základe jeho účinnej obrany, nie v žalobnom návrhu, kde sa domáhala len nemajetkovej ujmy. Poukázal na to, že dôvodnosť náhrady ujmy v peniazoch je namieste len tam, kde sa javí ospravedlnenie nepostačujúce. Žalovaným zverejnené skutkové tvrdenia sa opierali o fakt a objektívne existujúcu realitu,

nešlo o neoverené, nepravdivé informácie. Medziľudské vzťahy, vrátane susedských vzťahov si zaslúžia byť verejne diskutované s prípadné excesy primerane kritizované. Žalobkyňu aj jej priateľa redaktorka oslovila, umožnila im vyjadriť sa k veci a uviedla úplne a pravdivo v článku ich citácie. Žalobkyňa však svoje tvrdenia nepreukázala. Ani jeden zo svedkov neuviedol, že sa jeho vzťah ku žalobkyni zmenil alebo, že by mal článok negatívne následky. V danej veci išlo o verejný záujem, pretože zlé susedské vzťahy sa týkali dvoch učiteliek a kolegýň zároveň, ktoré sú osobami verejne činnými a preto ako každé verejne činné osoby podliehajú verejnej kritike. Tiež výpovede svedkyne p. U. vyplynulo, že príčinou nižších odmien žalobkyne nebol obsah článku, ale kvalita jej práce, pretože išlo o odmeny súvisiace s jej pracovným i výkonmi pri plnení si pracovných povinností. Upriamil pozornosť na to, že článok bol zverejnený v máji 2009, pričom žalobu žalobkyňa podala až dva roky po uverejnení, teda 11.5.2011. K vyjadreniu žalobkyne uviedol, že autorka článku si informácie v ňom uvádzané zisťovala a overovala. Ak napísala, že niektorí obyvatelia sa sťažujú na žalobkyňu, ktorá má vo svojom byte rušiť nočný pokoj, tak už na pripojenej fotke k článku sú viaceré osoby, ktoré sú obyvateľmi domu, v ktorom žije aj žalobkyňa. Skutočnosť, že nemôžu v noci spať a že zasahovali policajti bola preukázaná a to z výpovedi pani D. ako aj domového dôverníka, ktorý je aj uvádzaný v článku. Pokiaľ ide o parapetnú dosku, ktorá mala byť zašpinená zvratkami, autorka článku nenapísala, že zvratky mali patriť žalobkyni. Predmetom konania je ochrana osobnosti pani žalobkyne a nie pána N.. Pokiaľ ide o zastavenie konania ohľadom u pána N., nebolo to z dôvodu, že by sa skutok nestal, ale k zastaveniu došlo z procesných dôvodov. Tiež je irelevantné, že TV Markíza sa so žalobkyňou mimosúdne dohodla. Žiadal vypočuť svedkyňu p. U. s poukazom na ustanovenie § 118a ods. 2 O.s.p, pretože v priebehu konania z vyjadrenia žalobkyne vyšlo najavo, že by mala byť svedkyňou šikanovaná.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, svedeckými výpoveďami p. D., M.. N., M.. I., M.. S., M.. A., M.. U. X. M.. J., M.. A., M.. M., M.. I., M.. J., S.I., S., I., oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov, obsahom spisov Obvodného úradu v Spišskej Novej Vsi č. 2008/02339, č. 2008/02618, č. 2009/05193, č 2007/05017 a č. 2010/02011a zistil tento skutkový stav :

Dňa 18. 5. 2009 bol zverejnený v denníku Korzár článok s názvom Učiteľskú bytovku rozhádali spory. V článku bolo uvedené, že v učiteľskej bytovke v T. v okrese Spišská Nová Ves to vrie. Susedské spory vyústili do údajného fyzického útoku na ťažko zdravotne postihnutého mladého muža. Niektorí obyvatelia šiestich bytov sa sťažujú na riaditeľku špeciálnej základnej školy v T., ktorá má vo svojom byte neustále rušiť nočný pokoj. Q. D., učiteľka v miestnej škole, je so svojou rodinou s nervami na konci. Nemôžu spať, pretože jej susedka - riaditeľka školy, bývajúca na poschodí presne nad ňou, podľa jej slov, celé noci hlasno púšťa hudbu. Tento stav nepriaznivo vplýva na jej 21 ročného syna, ktorý okrem iného trpí epileptickými záchvatmi. Slovné hádky vyústili do fyzického útoku. Zdravotne ťažko postihnutého syna Q.. D. mal päsťou udrieť priateľ riaditeľky školy, spišskonovoveský podnikateľ. Prípad vyšetruje polícia. Incident videli aj svedkovia. V noci nemôžu spať. "Oni začínajú žiť až okolo 23.00 hodiny večer. Z jej bytu ide taký hluk, že nám vibrujú postele. Niekoľkokrát sme ju doslova prosili, aby boli tichšie, nič nepomáha," uviedla Q.. D.. Ukazuje aj fotografie, na ktorých sú zobrazené parapetné dosky jej okna, plné zvratkov. Presne nad ňou býva riaditeľka školy. Potom je už len strecha. Q.. D. sa už v minulosti obrátila na políciu aj obvodný úrad, stále však bez úspechu, pretože jej chýbali priame dôkazy. Padali aj vulgarizmy. Dlhotrvajúce spory však vyústili do útoku na chorého chlapca. "Znova sa z ich bytu ozýval príšerný hluk, tak som zavolala domového dôverníka, aby prišiel k nám a počul to. Telefonoval im a poprosil, aby stíšili hudbu, ani to nepomohlo," opisuje udalosti krátko pred incidentom Q.. D.. Na druhý deň sa na chodbe bytovky náhodou stretli spomínaný domový dôverník W. I., Q. D. so svojím postihnutým synom a spomínaný podnikateľ A. N.. Došlo k ostrej výmene názorov, padali aj vulgarizmy. O dva dni na to niektorí obyvatelia bytovky v nedeľu sedeli na dvore a užívali si pekné jarné počasie . Domov sa vracala pani riaditeľka so svojím priateľom. Zrazu ten pán podišiel k môjmu synovi, chytil ho za krk a vyhrážal sa mu, že ho zabije. Všetci sme na neho kričali aby prestal že je to chorý chlapec. Udrel ho však päsťou do tváre, hovorí matka napadnutého O.. Q.. D. vec oznámila na polície. Vraj je za všetkým závisť. "Áno, prijali sme oznámenie v tejto veci. Vypočuli sme aj svedkov. Zatiaľ nám chýba lekárska správa, od ktorej závisí, či prípad budeme vyšetrovať ako priestupok alebo trestný čin," uviedol pre Korzár okresný policajný riaditeľ v Spišskej Novej Vsi W. Q.. Korzár oslovil aj spomínaného podnikateľa a riaditeľku Základnej špeciálnej školy A. T. B. J.. "Podám na obyvateľov bytovky trestné oznámenie za krivé obvinenie. Nikoho som neudrel" Ak by som tak urobil, veď chlapec by mal aspoň modrinu na tvári," zaujal stanovisko A.. N.. Riaditeľka školy sa nám odmietla bližšie vyjadriť s tým, že ide o oveľa širší problém. Povedala nám však, že nočný pokoj neruší a za útokmi susedov na jej osobu je podľa jej slov závisť. Som riaditeľka, môj

priateľ je zase podnikateľ. Okrem toho blíži sa výberové konanie za riaditeľa školy, povedala nám B.. J.. Na incident ohľadom zvratkov na parapetnej doske nám dala otázku, či veríme fotografiám alebo jej.

Žalobkyňa sa domáhala uloženia povinnosti žalovanému, aby sa zdržal šírenia článku ktorý je umiestnený v archíve na webovej stránke denníka Korzár, neskôr zverejnenia ospravedlnenia a tiež zaplatenia nemajetkovej ujmy 20.000,- Eur, pretože je osobou, ktorá je známa na celom území SR, teda osobou verejne činnou a jej meno bolo článkom vážne poškodené, časovo naplánované s cieľom diskreditácie jej osoby a znemožnenie celej jej rodiny. Zverejnenie príspevku sa nepriaznivo prejavilo na jej celkovom zdravotnom stave, pretože došlo k zvýšeniu jej krvného tlaku a zhoršeniu výsledkov činnosti štítnej žľazy. Od uvedeného obdobia je aj jej finančné odmeňovanie, ktoré navrhuje zriaďovateľ, nápadne nízke. Po uvedených udalostiach spojených s uverejnením príspevku sa jej nadriadení v jej prítomnosti správajú veľmi neisto a vzťahy nadobudli inú kvalitatívnu úroveň. Niektorí jej známi sa od uvedeného dňa vôbec neozvali a niektorí sa stránia jej spoločnosti. Tvrdenia uvedené v článku považuje žalobkyňa nielen nepravdivé, ale aj difamujúcej povahy, ovplyvňujúce jej povesť na verejnosti, vážnosť v spoločnosti a v neposlednom rade i povesť jej rodiny a jej postavenie pri vykonávaní práce vo verejnom záujme.

V článku bolo uvedené, že v učiteľskej bytovke v Letanovciach v okrese Spišská Nová Ves to vrie. Zo svedeckej výpovedi B.. Q. D., M.. S. ale aj samotnej žalobkyne vyplynulo, že bytovku v ktorej žalobkyňa býva nazývajú v obci " učiteľskou bytovkou", pretože bola postavená za účelom stabilizácie učiteľských kádrov. Skutočnosť, že v učiteľskej bytovke sú spory, potvrdila samotná žalobkyňa, keď uviedla, že tu vládne anarchia, že niektorí susedia neplatia nájomné, že sa vyhýba kontaktu s obyvateľmi dolného poschodia ale aj svedkyňa p. S. ktorá uviedla, že ide o dlhodobé spory a to najmä medzi žalobkyňou a p. D., ktoré ovplyvňujú vzťahy v bytovke, nakoľko pre hádky medzi nimi na schôdzach nie sú schopní na ničom sa dohodnúť. Tiež pani D. vypovedala, že problémy medzi ňou a žalobkyňou sú dlhodobejšieho charakteru. Nasvedčujú tomu jej oznámenia na políciu, aj na obvodný úrad, kde sa sťažovala na rušenie nočného pokoja ale aj rozhodnutie Obvodného úradu Spišská Nová Ves zo dňa 11.1.2010 z ktorého vyplýva, že žalobkyňa sa správala nevhodne keď sa vyhrážala p. D. a jej synovi ujmou na zdraví.

Žalobkyňa predložila dôkazy o tom, že v čase, kedy mala rušiť nočný pokoj sa ani nenachádzala v mieste trvalého bydliska. Na incident ohľadom zvratkov na parapetnej doske p. D. najskôr uvádzala, že či žalovaný verí fotografiám alebo neskôr priznala, že jej volala dcéra, že v ich byte (okrem jej troch detí) bol na návšteve aj synov kamarát B. L., ktorý spal v obývačke a ktorému v noci prišlo zle a vracal z okna, takže na parapete susedy p. D. bývajúcej pod nimi boli jeho zvratky. Z výpovede jej syna B. J. na ústnom pojednávaní priestupku vyplynulo, že v inkriminovanom čase, kedy došlo k znečisteniu parapetnej dosky p. D. boli v domácnosti žalobkyne okrem neho a jeho dvoch sestier aj jeho traja kamaráti.

Tvrdenie žalobkyne, že v článku sa obyvatelia bytovky sťažujú priamo na ňu, že ona je tou osobou, ktorá neustále nočný pokoj ruší, že celé noci si výslovne ona hlasno púšťa hudbu nebolo preukázané a nevyplynulo to ani z priamej citácie p. Q.. D. v článku o tom, že oni (teda nie len riaditeľka školy) začínajú žiť až okolo 23. 00 hodiny večer a že z bytu ide taký hluk (nie priamo žalobkyňou), že vibrujú postele. Faktom však je, že byt patrí žalobkyni ako to vyplýva, z LV č. XXXX, I.. Ú.. T. a že, ak sa z jej bytu ozýva nahlas hudba, nie je možné zistiť, kto z obyvateľov bytu nočný pokoj skutočne narušuje. Samotná svedkyňa p. D. vypovedala, že rušenie nočného pokoja sa netýkalo len žalobkyne, ale celej jej rodiny, teda aj jej detí a jej priateľa a návštev, ktoré ku nim chodili. Tiež svedkyňa p. S. jednoznačne nepoprela rušenie nočného pokoja z bytu žalobkyne, uvádzajúc, že má tvrdý spánok a ak by aj bol v nočných hodinách hluk, určite by sa nezobudila. Obyvateľka tzv. učiteľskej bytovky H. M. dňa 2.10.2007 pri prejednávaní priestupku, ku ktorému malo dôjsť dňa 9.8.2007 od 22,00 hod. do 06,00 hod. dňa 10.8.2007 uvádzala, že videla zvratkami znečistené okno svojej susedy p. D. a tiež počula hudbu a smiech, ktorý prichádzal z bytu žalobkyne. Uviedla tiež, že aj dňa 7.7.2009, v čase okolo 01,00 hod. keď prišla z práce, počula z bytu žalobkyne hluk, hlasnú hudbu a smiech a takto to pokračovalo do 3,45 hod., takže nemohla spať. Dodala, že k púšťaniu hudby z bytu žalobkyne dochádza sporadicky.

Obyvateľ bytovky W. I., pri prejednávaní priestupku syna žalobkyne uviedol, že dňa 6.7.2009 okolo 23,30 hod. bolo počuť z bytu rodiny J. hlasnú hudbu, hulákanie, dupot a hlasitý smiech. Zdôraznil, že takáto situácia tu trvá už dlhodobo a že nežiada nič iné, len aby bol dodržiavaný nočný pokoj. B. L. vo svojej výpovedi priznal, že v byte žalobkyne popíjal, aj spolu s ďalšími 7 mladými ľuďmi a zvratkami znečistil

okno p. D., za čo sa jej ospravedlniť. Jeho konanie bolo posúdené ako nevhodné a nemiestne , ktoré presahuje rámec slušného správania.

Bolo preukázané, že skutočne pani Q. D. sa už v minulosti opakovane obrátila na políciu aj obvodný úrad, avšak bezúspešne, pretože jej chýbali priame dôkazy. Jej iniciatíva vyplýva z obsahov spisov Obvodného úradu v Spišskej Novej Vsi č. 2008/02339, č. 2008/ 02618, č. 2009/ 05193. Dôkazom dlhodobejších sporoch medzi žalobkyňou a p. Tkáčovou sú aj dva priestupkové spisy č. 2007/05017 a č. 2010/02011, pričom z obsahu spisu č. 2010/02011 vyplynulo, že Obvodný úrad Spišská Nová Ves prejednával priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, pričom priestupková vec bola odložená s tým, že konanie žalobkyne bolo vyhodnotené ako nevhodné. Svedkyňa M.. D. vo svojej výpovedi uvádzala, že dôvodom narušenia vzťahov so žalobkyňou bola hlučnosť v jej byte v nočných hodinách spôsobená púšťaním hlasnej hudby a že ich nedorozumenia vyústili útokom priateľa žalobkyne na jej nemocného syna. Potvrdila, že v článku je presná citácia jej vyjadrenia.

Svedkyňa K. I. redaktorka žalovaného a autorka článku uviedla, že ako novinárka považovala za potrebné uverejniť, ako môžu zlé susedské vzťahy vyústiť až do hrubej fyzickej sily s úmyslom poučiť čitateľov, aby si pri riešení susedských vzťahov hľadali racionálnu cestu. Jednalo sa o spravodajstvo. Jeho vydaniu predchádzal telefonát pána, ktorý jej popísal, že v učiteľskej bytovke sú zlé vzťahy a poukázal na fyzický konflikt. Zistila, koho sa to týka a kontaktovala sa telefonicky s pani D.. Dohodli sa na konkrétnej hodine, kedy môže k nej prísť, aby sa vyjadrila k incidentu. Spojila sa aj s kolegom z Markízy a spolu išli do bytu pani D., kde bolo asi 7-8 ľudí a boli to obyvatelia bytovky. Popisovali jej ako si nažívajú v bytovke, aj že došlo k fyzického stretu, kedy bol napadnutý syn pani D.. Chcela osloviť aj druhú stranu - žalobkyňu, za ktorou bola osobne, zvonila u nej v byte, ale nikto jej neotváral. Vyhľadala ju preto v práci, s úmyslom dohodnúť sa na nejakom stretnutí alebo ak by bola ochotná, aby zaujala stanovisko hneď. Žalobkyňa jej povedala, že sa nechce vyjadrovať k veci, s tým, že ide o závisť, spomínala výberové konanie na riaditeľa. Poukázala na to, že je odo nej netaktné rušiť ju v práci, ale ona jej oponovala, že inú možnosť nemala, keďže doma kde ju hľadala sa nenachádzala. V rámci dialógu sa snažila vysvetliť žalobkyni, že je dôležité, aby sa aj ona vyjadrila. Rešpektovala by, keby jej povedala, že má prísť inokedy, ale žalobkyňa nenavrhovala ďalšie stretnutie. Keďže mala výpovede ľudí z bytovky, ktorí boli svedkovia incidentu aj od polície, že bolo začaté trestné stíhanie, tak údaje považovala za overené. Bola aj za pánom N. u neho doma, jeho brat jej však povedal, že nie je doma, aby ho vyhľadala v práci v Spišskej Novej Vsi. Bola za ním niekoľkokrát, ale len raz sa jej to podarilo. Menovaný sa s ňou rozprával a tvrdil, že chlapca nezbil, že tento nemá znaky fyzického útoku a nebol ani zranený. Z rozhovoru so susedmi žalobkyne vyplynulo, že sú na strane pani D., že so žalobkyňou nemôžu vyjsť a sťažovali sa na rušenie nočného pokoja, na hluk, na verbálne strety na chodbe. Za nešťastný zvrat považuje uvedenie mena žalobkyne, keďže pani Tkáčová uviedla, že hluk išiel z bytu žalobkyne, avšak podstatou článku bolo fyzické napadnutie chorého chlapca.

Článok sa vo väčšej miere skutočne venuje incidentu priateľa žalobkyne, ktorý mal napadnúť syna pani D. ako samotnej žalobkyni, pričom aj podľa priateľa žalobkyne, aj dcéry žalobkyne je najzávažnejším údajom v článku to, že je v ňom obvinený z napadnutia syna p. D.. Priateľ žalobkyne priznal vo svojej svedeckej výpovedi, že pred incidentom zaklopal pánovi I., a rozprával sa s ním. M. D. bola medzi dvermi, zrejme počula vravu aj so svojim synom a vtedy došlo k výmene názorov. Ľudia mu vraveli, že pôjde do basy, lebo zbil chlapca a že robia v byte diskotéky, aj keď z článku to jednoznačne nevyplýva. Podľa neho žalobkyni článok ublížil, pretože z neho vyznelo, akoby boli ožraní, keď povracali pani D. parapetné dosky. Článok žalobkyni ublížil tak, že nedostala ani jeden hlas vo výberovom konaní, avšak jeho vzťah k žalobkyni sa nijak nezmenil. V prvých týždňoch po zverejnení článku bola nervozita v rodine vo vzťahu žalobkyne ku jej dcéram, ale radikálne sa nezmenili vzťahy medzi deťmi a žalobkyňou, len došlo k narušeniu týchto vzťahov. Potvrdil, že v článku bolo jeho vyjadrenie uvedené a že skutočne povedal, že podá trestné oznámenie na ostatných obyvateľov bytovky za krivé obvinenie, nikoho neudrel a ak by tak urobil, tak chlapec by mal aspoň modrinu na tvári.

Okresné riaditeľstvo PZ, ÚJKP, OJP Spišská Nová Ves uznesením č. ORP-40/OVK-SN-2010 zo dňa 23.7.2010 postúpil vec Správnemu orgánu , OVVS, Obvodnému úradu v Spišskej Novej Vsi na prejednanie priestupku, pretože bolo zistené, že sa nejedná o prečin Ublíženia na zdraví, ktorého sa mal dopustiť dňa 10.5.2009 priateľ žalobkyne M.. N. vo vzťahu k synovi p. D., vzhľadom na spôsob vykonania činu, jeho následky, okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku sa priateľ žalobkyne dopustil protispoločenského konania, ktoré by mohlo byť priestupkom proti občianskemu

spolunažívaniu. Dňa 31.3.2011 Obvodný úrad v Spišskej Novej Vsi uložil priateľovi žalobkyne za drobné ublíženie na zdraví synovi p. Tkáčovej pokarhanie. Dňa 20.5.2011 potom ako priateľ žalobkyne podal proti rozhodnutiu správneho orgánu odvolanie, konanie v priestupkovej veci bolo zastavené pretože zodpovednosť za priestupok dňom 10.5.2011 zanikla.

Z výpovedí žalobkyne aj jej priateľa vyplynulo, že boli žalovaným pred zverejnením článku oslovení, aby zaujali stanovisko a nepopreli, že sa vyjadrili takým spôsobom, ako bolo v článku zverejnené, teda bol im poskytnutý priestor na zaujatie stanoviska a to čo povedali bolo aj odcitované.

Dňa 26.5.2009 sa uskutočnilo výberové konanie na funkciu riaditeľa ŠZŠ v T. a napriek tomu, že článok žalovaného vyšiel dňa 18. 05. 2009(teda 8 dní od incidentu medzi priateľom žalobkyne a synom pani D.) výberové konanie skončilo v prospech žalobkyne, ktorá naďalej (a to od roku 1989) vykonáva funkciu riaditeľky školy.

Z výpovedi M.. D., M.. S. X. M.. N. ako aj s pripojených spisov vyplýva, že je pravdivé tvrdenie v článku, že medzi žalobkyňou a M.. D. boli narušené vzťahy, že p. D. mala na parapetnej doske zvratky z bytu žalobkyne, že došlo k výmene názorov medzi priateľom žalobkyne a p. I., aj k incidentu medzi priateľom žalobkyne a synom p. D., ako aj to, že pani D. vec oznámila na polícii, ktorá robila šetrenie.

Zo svedeckej výpovede B.. W. O. nevyplynulo, že by povesť, vážnosť a meno žalobkyne boli vážne poškodené. Nasvedčuje tomu tvrdenie svedkyne o tom, že aj keď sa oboznámila s obsahom článku, ktorý ju šokoval, jej názor na žalobkyňu sa vôbec nezmenil. Žalobkyňa zostáva jej vzorom, pretože ju považuje za zodpovednú, zbehlú v práci, dobrú a ľudskú osobu. Podľa nej nikto tomu čo bolo uvedené v článku zverejnené neuveril. Uznala však, že žalobkyňa mala horšie ohodnotenie ako ona, ale z akých dôvodov nevie, pretože dôvody hodnotenia neobsahujú. Nezisťovala, či skutočnosti uvedené v článku sú alebo nie sú pravdivé, pretože ju takéto vymyslené veci nezaujímajú.

Tiež zo svedeckej výpovedi Q.. M.. W. A. bývalého nadriadeného žalobkyni vyplynulo, že článku veľký význam nepripisoval a pochybuje, že sa stali veci, ktoré tam boli napísané. Žalobkyňa mu vysvetlila, že ide o spor medzi ňou a jej kolegyňou. Nechcelo sa mu veriť, že by bola schopná takýchto poklesov a neverí ani tomu, že by bola osobou, ktorá vyvoláva susedské spory. Pamätal si, že, mala nižšie ako odmeny u ostatných riaditeľov. Je pravdou, že mohol ovplyvniť výšku odmeny, trochu ju aj navýšil, pretože jeho pohľad na žalobkyňu a pohľad vedúcej oddelenia p. U. nebol celkom totožný a stalo sa to nielen v prípade žalobkyne. Je pravdou, že metodickí pracovníci dávajú aj slovné ohodnotenie. Vo vzťahu k žalobkyni, bolo ohodnotenie v tom zmysle, že úroveň jej riadenia je priemerná, že sa vyskytujú nedostatky a rezervy. Uviedol, že metodická pracovníčka, ktorá hodnotenie vypracovávala mu nepovedala, že by svoje stanovisko na žalobkyňu zmenila po zverejnení článku. Potvrdil však, že v písomnom i finančnom hodnotení boli sumy na úroveň začínajúcich riaditeľov, alebo tých, ktorí nemajú dostatočne dlhú prax a stalo sa tak až po zverejnení článku, nie predtým. Žalobkyňa však ešte pred vydaním článku nepatrila k vyvolaním p. U. a to bez ohľadu na to, či článok vyšiel alebo nie. Nezisťoval si pravdivosť článku ani na polícii, ani na priestupkovom oddelení. Uviedol, že článkov v ktorých sa niekto dotkne školstva je milión. On by konal až potom, keby bol upovedomení políciou nie novinármi. Článok podľa neho začal tým, že sa riaditeľka ožiera, že susedia nemôžu spať a že sa tam robia orgie, že bije choré dieťa a že ide o riaditeľku školy, ktorá pracuje s mládežou. Neskôr uviedol, že to, že sa žalobkyňa ožiera, zbila chlapca a robí orgie mu mohla povedať p. D. M.ri rozhovore keď ho navštívila. Nepamätal si, čo presne bolo povedané, zverejnené a možno, že to videl v televízii. Nikdy nedal príkaz na to, aby sa znížilo osobné ohodnotenie žalobkyne a nemá dôkaz o tom, že by pani U. znížila odmenu žalobkyne na základe prečítaného článku. Keďže zvýšil osobné ohodnotenie žalobkyne, posudzoval ju podľa profesionálnej schopnosti a nie podľa článku. S pani U. sa nerozprával, ale to, že navrhla nižšiu odmenu, nebolo preto, že by vyšiel článok. Každého by rozhnevalo, kedy si prečítal o potýčke s chlapcom, pretože to bolo emočné, ale on by aj teraz žalobkyni odmenu podpísal, bez ohľadu na článok. Svedok W. J., ktorý je zamestnancom žalobkyne od roku 2004 a po celé obdobie je jeho nadriadenou žalobkyňa vypovedal, že si žalobkyňu váži, lebo je to zodpovedný človek, ktorý žiada plniť úlohy a nikdy nemali pracovný ani súkromný problém. Je aj predsedom občianskeho združenia. Vzťahy medzi žalobkyňou a obecným úradom - pánom starostom a niektorými pracovníkmi, nie sú práve najlepšie. Dávajú školu trocha bokom, pretože v obci sa nachádza ešte jedna základná škola. Na základe článku, ktorý vyšiel pred 3 rokmi ochladli vzťahy medzi riaditeľkou a obecným úradom, ale aj medzi pracovníkmi na obecnom úrade a pracovníkmi v škole, pretože nereagujú na požiadavky školy. Je

problém, či je človek riaditeľom základnej školy alebo špeciálnej školy. Základná škola je totiž cirkevná. Stalo sa, že obecný úrad najskôr súhlasil s prístavbou školy a potom už len s jej nadstavbou. Dôvodom sú problémy medzi rómami a nerómami, pretože sa rozširuje enkláva rómskeho obyvateľstva. On sporný článok čítal v denníku Korzár, ktorý si občas kupuje. Medzi pedagogickým zborom tento článok koloval. Neuveril tomu, čo bolo v článku napísané, sú tu zverejnené nepravdy. Po zverejnení článku rozprával s žalobkyňou a povedala mu o tom, že to čo je v článku napísané nie je pravda. Odozva bola taká v obci, že nastali nejaké šumy, že staré baby rozprávali, že čo sa stalo. Ľudia nevedia, či v tomto článku bola pravda ale asi tomu, čo tam bolo napísané neveria. Kolektív bol prekvapení, niekto videl článok a niekto odvysielanú televíznu reláciu. On málo číta Korzár, pretože je to regionálny bulvár. Podľa neho p. D. je zvláštny typ, nekomunikuje s nikým, ani so žalobkyňou ale už teraz tak žalobkyňu neohovára ako kedysi. Žalobkyňa sa ako človek nezmenila, stále je tá istá.

Svedkyňa B.. X. U. tvrdila, že sa informovala u žalobkyne, prečo je predvolaná a ona uviedla, že má problémy so susedkou, požaduje si náhradu škody a že žalovaný spolu s jej susedou ju očiernili v nejakom článku. Zisťovala si tieto skutočnosti cez kontrolné orgány a vie, čo je obsahom článku. O článku do doby, kedy dostala predvolanie na súd nevedela. Po oboznámení sa s článkom nevie odhadnúť koľko je v ňom pravdy, ale prekvapilo ju, že riaditeľka školy, ktorá má byť vzorom pre všetkým, je takýmto spôsobom vykreslená. Zúčastnila sa výberového konania na riaditeľa školy, ktorú vedie žalobkyňa, avšak o článku nemala vedomosť ani ona, ani komisia, ktorá zasadala, takže obsah článku vôbec pri výberovom konaní nezohľadňovali. Hovorilo sa tu o odborných kvalitách. Jej názor bol, že by nemala byť žalobkyňa riaditeľkou, nakoľko pozná jej riadiace kvality aj nedostatky riadenia. Žiadna kolegyňa žalobkyne ju nenavštívila, ale dozvedela sa, že nejaká osoba bola u bývalého prednostu krajského školského úradu. Hodnotenie na žalobkyňu robila ona. Kvalita práce sa hodnotí známkami, žalobkyňa mala známku dobrý - čiže trojku, takže toto hodnotenie nebolo veľmi pozitívne, ale bolo to len o práci, nebolo to o jej súkromnom živote. Žalobkyňa je vnímaná ako stredne dobrá, teda nebola vnímaná ako excelentná pani riaditeľka. Úlohy sa snažila plniť, ale podľa nej by to zvládla aj lepšie. Pred 3-4 rokmi bola vykonaná inšpekcia u žalobkyne s výsledkom dobrým, takže neboli zistené závažné nedostatky. Vzťahy so žalobkyňou má vyslovene pracovné. Členov výberovej komisie n usmerňovala ako majú hlasovať, každý si povedal svoj názor. Výsledok bol taký, že zástupcovia zriaďovateľa nedali žalobkyni hlasy, dostala len hlasy rodičov. Keď si prečítala článok, prekvapilo ju to a pohoršilo, chcela zistiť pravdu a tak rozprávala s kontrolórmi, ktorí ju uistili, že v článku nie je žiadna pravda. Žalobkyňa zo strany okolia nie je vnímaná inak, skôr má pocit, že žalobkyňa je viac utiahnutá. Jej ohodnotenie neovplyvnil ani článok ani televízna relácia. Nepoprela, že na úrad prišla nejaká sťažnosť, ale o jej obsahu nič konkrétne nevedela. Keď robila hodnotenie na žalobkyňu, pýtala sa na názor kontrolórov a ekonómov. Myslí, si, že článok nie je o škole, ale o žalobkyni a ak by bol pravdivý, tak by to malo dopad na žalobkyňu ako na riaditeľku. Ona so žalobkyňou nemá zlý vzťah a tým, že k jej práci mala isté výhrady, mohla to vnímať, ako keby " šla po nej".

Žalobkyňa podala žalobu dňa 12.5.2012, ktorou sa dožadovala uloženia povinnosti odporcovi zdržať sa šírenia článku a nemajetkovej ujmy. V žalobe nenavrhovala vypočuť žiadnych svedkov. Dňa 13.9.2011 prevzala poučenie podľa § 118a O.s.p. a dňa 9.9.2011 prevzal poučenie žalovaný. Dňa 8.7.2012, teda potom ako boli v dňoch 13.10.2011, 21.11.2011, 9.1.2012, 27.2.2012, 26.3.2012, 2.4.2012, 28.5.2012 vytýčené vo veci súdne pojednávania a to deň pred pojednávaním ktoré sa malo konať dňa 9.7.2012, požiadala o zmenu návrhu v tom zmysle, že aby žalovaný do 15 dní od právoplatnosti rozsudku zverejnil v denníku Korzár ospravedlnenie v tom zmysle, že žalovaný sa žalobkyni ospravedlňuje za to, že v článku " Učiteľskú bytovku rozhádali spory" uverejneného v Korzári zo dňa 18.5.2009 uviedol neuverejnené skutočnosti, čím neodôvodnene zasiahol do jej občianskej cti, a to v 2 dňoch nasledujúcich za sebou. Zároveň predložila ďalšie návrhy na dokazovanie. Súd pripustil zmenu návrhu. S použitím ustanovenia § 118a ods. 2 O.s.p. predvolal na pojednávanie a so súhlasom právneho zástupcu žalobkyne vypočul svedkyňu p. U., ktorá sa mala vyjadriť k ovplyvňovaniu výberového konania, ku pravidlám hodnotenia a odmeňovania žalobkyne. Keďže žalobkyňou navrhovaní svedkovia sa mali vyjadrovať k u susedským vzťahom, k rušeniu nočného pokoja žalobkyňou ako aj k tomu, ako vnímali informácie uvedené v článku, teda nie ku novým skutočnostiam, ktoré by vyšli najavo až v priebehu pojednávania, súd zamietol návrhy právneho zástupcu žalobkyne a vyhlásil uznesenie, ktorým dokazovanie ukončil.

Krajský súd na základe podaného odvolania žalobkyňou vec prejednal a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je čiastočne dôvodné, keďže súd prvého stupňa nezistil náležitým spôsobom skutkový stav a záver súdu prvého stupňa o nedôvodnosti žaloby nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a v zistenom

skutkovom stave. Úlohou súdu prvého stupňa v priebehu ďalšieho konania bude doplniť dokazovanie výsluchom svedkov, ktorých navrhla žalovaná ohľadom jej spôsobenej ujmy a jej občianskej cti a dôstojnosti a po vykonanom dokazovaní vo veci opätovne rozhodnúť. Pri rozhodnutí je potrebné prihliadnuť najmä na to, čo bolo v priebehu dokazovania zistené, čo možno považovať za preukázané a čo opodstatňuje, resp. neopodstatňuje vyhoveniu žaloby. Odvolací súd zdôrazňuje, že aj čiastočne preukázané skutočnosti je potrebné zohľadniť pri rozhodnutí vo veci samej, a to vyhoveniu návrhu v tej časti, v ktorej sú skutočnosti tvrdené žalobkyňou preukázané. Pokiaľ sa žalobkyni nepodarí preukázať všetky tvrdené skutočnosti ohľadom spôsobenia majetkovej ujmy, bude potrebné v nepreukázanej časti žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

Právnym názorom je súd 1. stupňa viazaný. Viazaný bol aj pokynmi odvolacieho súdu vypočuť svedkov, ktorých žalobkyňa navrhla. Urobil tak napriek výhradám zo strany právneho zástupcu žalovaného, ktorý poukázal na ustanovenie § 226 O.s.p. podľa ktorého je súd viazaný právnym názorom a pokynom odvolacieho súdu, ale táto viazanosť nemôže prekročiť hranice dané tým istým právnym predpisom v ustanovení § 118a O.s.p. Namietal vykonanie tých dôkazov, ktoré súd vykoná nad rámec daný právnou úpravou, pretože aj ak ich súd podľa pokynov súdu odvolacieho vykoná, nebude môcť na tieto dôkazy prihliadať.

Súd vypočul svedka Y.. W. A., ktorý uviedol, že článok nikdy nečítal, nikdy sa nikto pred ním na adresu žalobkyne negatívne nevyjadroval a on sám ju považuje za serióznu osobu. Od pani D. vie, že mala ovracanú parapetnú dosku, ale o to, že by žalobkyňa púšťala nahlas hudbu, alebo nechala zvratky na parapetnej doske si nedokáže ani predstaviť. Mohli to urobiť skôr jej deti.

Svedok M.. M. M., že si pozrel najskôr televízne vysielanie až potom si prečítal článok. Neveril tomu, čo bolo napísané v článku, pretože pozná žalobkyňu aj jej rodinu a ide o slušnú rodinu a jeho vzťah ku žalobkyni sa nezmenil. Podľa neho bola žalobkyňa v článku osočená pretože nechápal čo malo spoločné rušenie nočného pokoja s riaditeľkou školy.

Svedok M. I. článok nikdy nečítal, dozvedel sa o ňom od okolia, pretože článok urobil v dedine rozruch. Jeho osobný názor je, že veci v článku písané ani to čo sa hovorilo sa nikdy nestalo. Pani D. sa mu na hluk sťažovala.

Dcéra žalobkyne B.. B. J. uviedla, že reportáž v televízii a článok v novinách boli v podstate rovnaké. Článok vníma ako nepravdivý. Nepoprela, že boli zvratky na parapetnej doske p. D., ale stalo sa to vtedy keď žalobkyňa nebola doma. Hádky medzi ňou a žalobkyňou boli preto, lebo vytýkala žalobkyni, že mohla zabrániť vydaniu článku, ak by konala, keďže je priamo nadriadená oznamovateľke. Správanie matky sa nezmenilo, len bola utiahnutejšia. Svedkyňa uviedla, že článok urýchlil jej rozhodnutie odísť z dediny. Najviac podľa nej zasiahol do osobnostných práv matky, tým, že v ňom bolo uvádzané, že jej priateľ mal napadnúť mladíka.
Svedok Š.D. I. uviedol, že článok čítal, ale pozitívny názor na žalobkyňu nezmenil. Pani D.L. O. mu sťažovala, že z bytu pani žalobkyne ide hluk.

Súd vypočul aj svedkyňu Y. S., ktorá videla reportáž v televízii a až následne, keď ju žalobkyňa na článok upozornila, si ho prečítala. Mala výhrady voči tomu, že žalobkyňa bola v článku označená ako riaditeľka špeciálnej školy, ktorá s rušením nočného kľudu nemohla mať nič spoločné. Nechcelo sa jej veriť, že to čo bolo odvysielané v televízii je pravda a tak zavolala žalobkyne aby zistila názor druhej strany. Až ona ju upozornila na článok. So žalobkyňou sa zblížili.

Z výpovedi svedka W. S. vyplýva, že z článku je zhrozený, pretože v ňom nie je ani štipka pravdy. Po prečítaní článku zavolal žalobkyni a pýtal m sa jej, či pani D. chce byť mediálna hviezda. Svoj názor na žalobkyňu nezmenil ani nezmení. Mal výhrady voči správaniu syna p. D. tvrdiac, že sa správal vulgárne a hrubo. Nikdy nepočul z bytu žalobkyni buchot ani hlasné hudbu. Nebýval bezprostredne pod pani J.. Nevedel sa vyjadriť ako článok ublížil povesti žalobkyne aj jej rodine, ale určite jej ublížil. Keby taký článok napísali o ňom, tak by si tohto redaktora vyhľadal a ručne stručne by si to s ním vybavil.

Zo správy Okresného úradu Košice -odbor školstva súd zistil, že v roku 2009 na škole kde je žalobkyňa štatutárnym orgánom kontrola vykonaná nebola. Kontrola bola v roku 2007 a to kontrola BOZP, PO a CO,

v roku 2011, teda 2 roky po zverejnení článku finančná kontrola a v apríli 2013 kontrola auto prevádzky, využívania finančných prostriedkov, BOZP, PO a CO.

Podľa článku 19 ods. 1, 2 Ústavy SR č. 460/1992 Z.z., každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa článku 26 ods. 1 Ústavy SR č. 460/1992 Z.z., sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

Podľa článku 26 ods. 2 prvej vety Ústavy SR č. 460/1992 Z.z., každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu.

Súd vykonal dokazovanie a mal preukázané, že predmetom tohto konania je ochrana osobnosti žalobkyne, kde k zásahu do jej osobnostných práv malo dôjsť článkom žalobcu. Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je to, že došlo k neoprávneným zásahom a jednak skutočnosť, že tento zásah je objektívne spôsobilý privodiť žalobkyni ujmu na právach chránených ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka.

V prvom rade súd skúmal prejav žalovaného a to zisťovaním pravdivosti údajov o skutočnostiach uvádzaných v jeho článku, tiež či v texte článku sa nachádzajú informácie, ktoré majú podklad v skutočnosti, alebo ide o nepravdivé tvrdenie, zverejnené s cieľom očierniť žalobkyňu a vážne zasiahnuť do jej osobnostných práv, alebo či vyhovením žaloby by došlo k neprimeranému zásahu do slobody prejavu žalovanej strany. Žalovaný má totiž povinnosť poskytovať informácie vo veciach verejného záujmu a používať pri tom aj určitú mieru preháňania, tak ako verejnosť má právo dostať informácie. Keďže žalobkyňa je osobou verejne činnou, nachádzajúcou sa v centre verejného záujmu zákonite je aj predmetom kontroly zo strany verejnosti.

Nakoľko priateľ žalobkyne žalobu na ochranu jeho osobnosti nepodal, súd skúmal len pravdivosť údajov ktoré sa v článku dotýkali predovšetkým a bezprostredne žalobkyne a dospel k záveru, že je pravdivé tvrdenie v článku, že v bytovke, ktorú nazývajú aj učiteľkou bytovkou sú dlhotrvajúce spory, že najmä medzi žalobkyňou a p. D. sú vypäté vzťahy, že p. D. mala na parapetnej doske zvratky, ktoré sa tam dostali cez okno bytu žalobkyne, že prišlo k výmene názorov medzi priateľom žalobkyne a p. I., aj ku incidentu medzi priateľom žalobkyne a synom p. D., ktorý má vážne zdravotné problémy. V neposlednom rade je pravou i to, že pani D. vec oznámila na polícii, ktorá prijala jej oznámenie. V priebehu konania aj v záverečnej reči žalobkyňa za vznik svojich problémov vinila p. D., ktorej cieľom bola diskreditácia jej osoby a zmanipulovanie verejnej mienky proti nej, ako aj spochybnenie jej mravnej bezúhonnosti. Avšak aj keď to bola pani D., ktorej slová žalovaný v článku citoval a ktorá sa na adresu žalobkyne vyjadrila v tom, zmysle, že jej rodina nemôže v noci spať, pretože žalobkyňa, ktorá je jej susedou, bývajúcou nad ňou, celé noci púšťa hudbu, že začínajú v byte žalobkyne žiť až okolo 23. hodiny večer, že z jej bytu ide taký hluk, že vibrujú postele, súd jej zásah do osobnosti žalobkyne neskúmal, pretože p. Tkáčová nebola v spore žalovanou stranou.

Podľa názoru súdu za údaje, ktoré sú objektívne spôsobilé vyvolať ujmu na strane, žalobkyne je možné považovať údaje o tom, že nie p. J., ale riaditeľka špeciálnej základnej školy v T. má vo svojom byte neustále rušiť nočný pokoj a celé noci si hlasno púšťať hudbu. Táto zverejnená informácia pôsobí znevažujúco v snahe kompromitujúco opísať riaditeľku školy, t.j. žalobkyňu. Faktom je, že žalobkyňa, nie riaditeľka špeciálnej základnej školy, je výlučnou vlastníčkou bytu, z ktorého sa mal hluk šíriť a ona, nie riaditeľka špeciálnej základnej školy tak nesie zodpovednosť aj za obyvateľov, ktorí spolu s ňou v byte žijú, aj za hostí, ktorí jej byt navštevujú. Samotná redaktorka považovala uvedenie údajov že riaditeľka špeciálnej základnej školy v T. má vo svojom byte neustále rušiť nočný pokoj a celé noci si hlasno púšťať hudbu za nie šťastný zvrat, keďže svedkyňa pani D. u ktorej sa pred zverejnením článku informovala uvádzala, že hluk išiel z bytu žalobkyne, teda neuvádzala, že nočný pokoj púšťaním hlasnej hudby ruší výlučne žalobkyňa, ktorá je riaditeľkou školy.

Súd preto žalobe vyhovel v tom, aby sa žalobca žalobkyni ospravedlnil tým, že uviedol neoverené skutočnosti týkajúce sa správania žalobkyne (ako riaditeľky špeciálnej školy), čím zasiahol do jej občianskej cti. Nebolo totiž v priebehu celého konania preukázané, že by riaditeľka špeciálnej základnej školy v T. vo svojom byte každodenne rušila nočný pokoj hlasným púšťaním hudby, alebo že by sa nie len pani Tkáčová, ale všetci obyvatelia bývajúc i v bytovke sťažovali na žalobkyňu ako na riaditeľku špeciálnej základnej školy pre rušenie nočného kľudu. Pokiaľ aj Obvodný úrad v Spišskej Novej Vsi riešil sťažnosti na žalobkyňu, ani jedna z nich nebola posudzovaná ako dôvodná. Ďalší údaj objektívne spôsobilý vyvolať ujmu u žalobkyni je údaj týkajúci sa pána N., pretože v článku sa neuvádza ani meno, ani iniciály údajného páchateľa napadnutia, avšak neopomenie sa uviesť, že ide o "priateľa riaditeľky školy". Závažnou skutočnosťou je aj to, že medzi žalobkyňou a jej dcérou vznikali hádky, že dcéra z obci aj vinou žalovaného odsťahovala a že správanie žalobkyne zmenilo v tom, že bola utiahnutejšia.

Súd však považuje morálnu satisfakciu - ospravedlnenie žalobkyni v denníku Korzár a uhradenie sumy 2.000 Eur za dostatočnú vychádzajúc z okolností prípadu, intenzity, povahy a spôsobu neodôvodneného zásahu, z charakteru a rozsahu zasiahnutej hodnoty osobnosti, ale najmä z šírky ohlasu nemajetkovej ujmy pre postavenie a uplatnenie žalobkyne v spoločnosti. Relutárna satisfakcia je totiž výnimočným opatrením a prichádza v úvahu iba v prípade značného zásahu do osobnostnej sféry žalobkyne, značného zníženia jej dôstojnosti a cti, jej povesti.

Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, sloboda prejavu predstavuje jeden zo základných pilierov demokratickej spoločnosti, jednu zo základných podmienok jej rozvoja a sebarealizácie jednotlivca. Uplatňuje sa nielen vo vzťahu k informáciám, ktoré sa prijímajú priaznivo, resp. sa pokladajú za neurážlivé a neutrálne, ale aj k tým, ktoré urážajú, šokujú alebo znepokojujú štát alebo časť obyvateľstva. Vyžaduje si to pluralizmus, znášanlivosť a veľkorysosť , bez ktorých nemožno hovoriť o demokratickej spoločnosti.

Úlohou tlače je nezávisle informovať verejnosť o dianí v spoločnosti a zaujímať stanovisko k veciam verejného záujmu, bez toho aby sa znížila k ohováraniam, alebo osočovaniam znevažujúcim človeka a ohrozujúcim jeho postavenie v spoločnosti.

Žalobkyňa v žalobe upriamila pozornosť na to, že je riaditeľkou školy a verejne činnou osobou, teda osobou ktorá je známa na celom území SR, poznajú ju v mnohých inštitúciách ako napr. Ministerstvo školstva SR, Agentúra Ministerstva školstva SR, Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR, vysoké školy pedagogického zamerania a Občianske združenia zaoberajúce sa výchovou a vzdelávaním. Ako verejne známa osoba má však tú nevýhodu, že jej správanie (i keď nesúvisiace s profesným životom), je predmetom väčšieho legitímneho záujmu, než aký spoločnosť prejavuje o bežných ľudí. Faktom je, že v danom prípade nešlo o bežnú vec, keďže do incidentu boli zaangažované aj orgány činné v trestnom konaní a že správanie na verejnosti známych ľudí sa častejšie stáva predmetom verejnej kontroly. Žalobkyňa je pedagogickým pracovníkom a ako riadiaci pracovník školského zariadenia by sa mala podieľať na zabezpečovaní dôvery širokej verejnosti. Nemala by byť spájaná s konfliktami v bytovke, nemalo by byť v priestupkovom konaní jej konanie vyhodnotené ako nevhodné a z okna jej bytu by sa nemalo dáviť na parapetu susedy. Žalobkyňa sa teda stala terčom nežiaduceho záujmu a publicity, pričom skutočne ide o osobu verejne známu a činnú, ktorej pôsobenie v bežnom živote je, na rozdiel od iných radových ľudí pod drobnohľadom verejnosti a neraz sa stáva predmetnom kritiky.

Súd sa zaoberal nie len otázkou, či žalovaný skutočne prekročil hranice akceptovateľnosti zásahov do osobnostnej sféry žalobkyne, ale najmä či neoverené skutočnosti v článku boli reálne spôsobilé ju poškodiť vo verejnom živote.

Žalobkyňa tvrdila, že článok vyšiel 8 dní pred výberovým konaním na riaditeľku školy, že dostala 10 hlasov z rady školy a ani jeden od zriaďovateľa, že jej meno bolo poškodené a ublížilo jej to, aj jej spoločenskému statusu, jej cti, pravdou však je, že od roku 1989 do súčasnej doby naďalej vykonáva funkciu riaditeľky školy a napriek údajom v článku dostala od osôb žijúcich v jej blízkosti (radou školy) plný počet hlasov ako od zriaďovateľa, čiže článok nemal vplyv na ich mienku a ich názor na žalobkyňu.

Žalobkyňa tiež nepreukázala, že uverejnením príspevku došlo k zníženiu jej profesionálneho statusu, že sa nadriadení žalobkyne v jej prítomnosti správajú veľmi neisto a že vzťahy nadobudli inú kvalitatívnu úroveň i s poukazom na vydrenie svedkyne p. Sokolskej o migrácii funkcionárov školského úradu, ktorí sa na svojich postoch tak často menia, že sa nestihnú bližšie spoznať. Tiež žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno ohľadom tvrdenia, že následkom činnosti žalovaného sa jej niektorí známi vôbec neozývajú a niektorí sa stránia jej spoločnosti, že jej povesť na verejnosti, vážnosť v spoločnosti a v neposlednom rade i povesť jej rodiny a jej postavenie pri vykonávaní práce vo verejnom záujme bola článkom poškodená ako aj to, že došlo k zhoršeniu jej zdravotného stavu.

Pokiaľ ide o odmenu, ktorú za svoju prácu žalobkyňa dostala v prvom polroku 2010, (potom ako bol článok zverejnený) išlo o sumu 580 Eur, čo síce z pohľadu žalobkyne nie je adekvátne nadštandardnej práci akú vykonávala, avšak je nutné podotknúť, že priemerná výška odmeny v tomto období činila 574 Eur. Tiež je irelevantné, že najnižšiu odmenu dostala 4 roky po zverejnení článku v roku 2013. Súd poukazuje na to, že odmena je nenárokovateľnou položkou a pokaľ má žalobkyňa pocit, že zverejnenie príspevku malo vplyv na jej hodnotenie a odmeňovanie zo strany nadriadených jej pocit je subjektívny. Z výpovede p. U. X. M.. A., nadriadených žalobkyne jednoznačne vyplynulo, že príčinou nižších odmien žalobkyne nebol obsah článku, ale kvalita jej práce, pretože išlo o odmeny súvisiace s jej pracovnými výkonmi pri plnení si pracovných povinností.

Súd výsluchom viacerých svedkov zisťoval či skutočne bolo meno žalobkyne vážne poškodené a čí sa zmenilo jej postavenie v spoločnosti aj verejnom živote. Priateľ žalobkyne ako aj svedkyňa p. S., M.. B.. O., M.. J., M.. M.. W. A., M.. M., M.. A., M.. I., p. I., M.. S.Í., M.. S., M.. J. svoj názor na žalobkyňu nezmenili, údajom uvedeným v článku neuverili. Žalobkyňu považujú za serióznu osobu s ktorou majú pozitívny vzťah, dokonca vzťah s ňou utužili. Všetci článok odsúdili tvrdiac, že je osočujúci, čo je v ňom napísané nikdy sa nestalo, nie je v ňom ani štipka pravdy.

Nebolo preukázané ani tvrdenie žalobkyne, že jej postavenie v obci sa zmenilo, že v značnej miere je znížená jej dôstojnosť a vážnosť o čom svedčí výsledok volieb na starostu Obce Letanovce v roku 2014, kde od víťazného kandidáta žalobkyňu delilo len 56 hlasov.

Tiež je pravdou je že inkriminovaný článok bol uverejnený bezprostredne potom ako ku incidentu došlo, teda nebol tu dlhý časový odstup od doby, kedy redaktorka časopisu informácie získala a kedy ho zverejnila. Preto nemožno hovoriť o jeho načasovaní za účelom diskreditácie žalobkyne. V prospech žalovaného je aj to, že tak žalobkyňa ako aj je priateľ potvrdili, že boli žalovaným pred zverejnením článku oslovení a nepopreli, že sa vyjadrili takým spôsobom, ako bolo v článku uvedené, teda bol im poskytnutý priestor na zaujatie stanoviska a to čo povedali, bolo bez ďalšieho aj odcitované.

V prevyšujúcej časti súd žalobu žalobkyne zamietol, pretože nebolo možné nechať bez povšimnutia, že zverejneniu článku žalovaného (dňa 18.5.2009), predchádzalo večerné vysielanie relácie Dnes v Markíze. K jej odvysielaniu došlo už dňa 15.5.2009 a venovala sa tak rušeniu susedov z bytu žalobkyne, ako aj útoku priateľa žalobkyne na syna jej susedy. Svedkyňa p. S. uvádzala, že viac sa dozvedela z reportáže v televízii a že aj ľudia z dediny reagovali práve na túto televíznu reportáž. Svedok M.. J. vypovedal, že niekto čítal článok žalovaného a niekto videl reláciu v televízii, avšak podľa neho kolegovia žalobkyne reagovali prekvapením práve na televíznu reportáž. Na adresu žalovaného sa tiež vyjadril v tom zmysle, že on regionálny bulvár číta málokedy. Svedok p. A. uviedol, že si nepamätá zdroj informácie o tom, že sa má žalovaná ožierať, zbiť chlapca a robiť orgie. Mohla mu to povedať p. D. pri rozhovore keď ho navštívila, alebo to mohol vidieť v televízii. Svedok p. A. ani svedok p. I. článok nikdy nečítali, svedok p. M. si pozrel najskôr televízne vysielanie až potom si prečítal článok. Svedkyňa p. S. si pozrela

reportáž v televízii a až následne, keď ju žalobkyňa na článok upozornila, si ho prečítala. Verejnosť teda mala možnosť získať informácie nie len z článku, ale aj z televízneho vysielania, ktoré zverejneniu článku predchádzalo a ktoré mohlo byť spôsobilé zasiahnuť do osobnostných práv žalobkyne o čom svedčí aj skutočnosť, že Televízia Markíza uznala, že touto reportážou bola žalobkyni spôsobená ujma, za ktorú sa dňa 10.6.2011 žalobkyni písomne ospravedlnila a dokonca v ten istý deň uzavrela so žalobkyňou dohodu o mimosúdnom vyriešení sporu, na základe ktorej sa zaviazala vyplatiť žalobkyni 5.000,- Eur. V neprospech žalobkyne je, že nevyužila svoje právo na opravu údajov v článku v zmysle z.č. 167/2008 Z. z., tiež skutočnosť, že článok bol zverejnený v máji 2009, avšak žalobkyňa žalobu na ochranu osobnosti podala na súd až v máji 2011, pričom od žalovaného nepožadovala ospravedlnenie (stalo sa tak až dňa 8.7.2012) ale len to, aby sa žalovaný zdržal šírenia článku, ktorý je umiestnený v archíve na webovej stránke denníka Korzár a priznania náhrady nemajetkovej ujmy. Peňažná satisfakcia by však bola prípustná len vtedy, ak by mal súd preukázané, že osobná ujma žalobkyne je spojená so zvlášť citeľným znížením a sťažením jej postavenia v spoločnosti, kde sa pohybuje a jej zmierenie a vyváženie nemožno inak napraviť. V opačnom prípade by tu bol rozpor s podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorá sa skutočne priznáva až keď nemateriálne zadosťučinenie je nepostačuje.

Vzhľadom na to, že tvrdenie žalobkyne, že zverejnený článok poškodil jej vážnosť u spoluobčanov, narušil jej rodinné a priateľské vzťahy, poškodil jej občiansku česť a dobré meno a znížil jej dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti, či profesionálny status bolo len čiastočne preukázané rozhodol súd tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom pri rozhodovaní o výške finančného zadosťučinenia bolo nutné zohľadniť výšku náhrady, ktorá je priznávaná za telesné zranenia, prípadne obetiam násilných činov, pričom náhrada za porušenie osobnostných práv by nemala bez existencie závažných a dostatočných dôvodov prevyšovať maximálnu výšku náhrady priznávanú za telesné zranenia alebo násilné činy.

Súd o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.
V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.
Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95 Zb., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.
Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.